

מסורת הש"ס

א) [לעיל: וס"נ], ב) לקמן
ג) ג"ו שם, ד) נ"א
ה) נ"א ק"א,

נוסחת הריב"ן

א] עולה מן המזין
ב] דמשמע לן דיוס:
ג] היום: ד] זו דיוס:
ה] ג"ט: ו] ומקצת ז' וכל
משום כו' ככולו) ליתא בכ"י:
ח] כ"ט יוס: ט] דת"ק לא
ס"ל הס"ד ואח"כ מה"ד
אלא כו': י' אימיו:

הנהות הב"ח

(א) גמ' רישא (באומר)
שלמים) תל"מ ונ"צ ג'
רש"י נעשה באומר
שלמים: (ב) רש"י ד"ה
תקן וכו' והבא נמי וכו'
מכלל דתנא קמא לא
סבירא ליה הס"ד:

דורות מדר"ר

[illegible]

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

אָבֿל לָשִׁי וּנְיֻרֻס לֹא. אַמֿרִינן לִיהִי יוֹם אֶחָד עוֹלָה לַמִּנִּין נְיֻרֻס רַחֲשׁוּנָה וּנְיֻרֻס שְׁנֵי קִשְׁמֵעַ לֵן דְּעוֹלָה לֵכָאן וּלְכָאן: **סָנן אִם גִּילָה לֵנָם חֶסֶר אֶחָד יֵאָא.** שׁוּם שְׁלָשִׁים עוֹלָה אִלְלָכָן וּלְכָאן: **בְּשִׁמְלָה לִכְר מִסְעָא.** דְּלִמֿר אֵין נְיֻרֻס פֿאַרְסָה מִלֵּן לִיִּי וּמִתְגַּיִתִּין לֵן הָא מִתְגַּיִתִּין לֵן שְׁלָשִׁים עוֹלָה לֵן מִן הַמִּנִּין לֵכָאן וּלְכָאן דְּכִי גִילָה הִרְחֲשׁוּנָה בְּיוֹם שְׁלָשִׁים עוֹלָה לֵן אֲחֻרֵּי יוֹם לֵכָאן וּלְכָאן וּמִתְחַלָּה לְמַבְּזוּ בְּיוֹם נְיֻרֻס נֵינָה וְכִי עֲבָדוּ עוֹלֵי כ' חֶסֶר רִחֲמֵשׁ עֲלֵיוּ עוֹלָה לֵכָאן בְּשִׁמְלָה לֵן וְחֻמְשָׁה הֵיּוֹם כְּכֻלּוֹ: **אִלָּא לִכְר פֿאַד.** לֵמָּה לִי לִמְחַמָּה שׁוּם

שֶׁלֹּשִׁים עוֹלָה לֹו מִן הַמִּנְיָן הֵא הָיוּ
מִזְרֹות מִשְׁלֹשִׁים חֶסֶד אֶחָד׃ אָמַר לָךְ
בֶּנִי פֶדָא. אֲנִי דִלְמִינָא דִלָּן עֵיקַר
מִזְרֹות אֲלֵךְ כִּ״ט יוֹם אֵחָא סְכִי
דְּמִינְרָנָא לְהָא מַעֲרִיטִין וְחֻזְיָנָא
דְּמִי שֵׁאס גִּילָה יוֹם שְׁשִׁים חֶסֶד א'
יֵאל שִׁים שְׁלֹשִׁים עוֹלָה לֹו מִן הַמִּנְיָן
וְנִשְׁוֹס דְּכִתְמִילָה כִּי גִילָה צִיּוֹם שְׁלֹשִׁים
עוֹלָה לֹו לִכְלָן וְלִכְלָן ׀ וְיֹולָא מִשּׁוֹס
דְּכִמִּירָנִין מִקְצֹות הַיּוֹם כְּכֹוּל וְנִשְׁוֹס
לְחַיִּים שְׁגִילָה מִצִּיּוֹם אֶחָד לְאַחַר
דְּתַסְסִים מִזְרֹות לָא הָיוּ אֲלֵךְ כִּ״ט ׀ וְנִשְׁוֹס

הכי אמינא לעיל שאם גילח ביום ל' יא' אכל טעמא דהא ממתינין
לא לא נהא דכאמדת משום דמקמת היום ככולו: **מן מי שאמר הריני**
עוין נמיר פות משלשם משום הכי י' נטמא וישא ששלים בזה
מלאך קרינא ביה וסותר את הכל. ואי שאיך לך הא מריך ד
ממא לעיל דאמר מקמת היום ככולו י' הא נמי ינמא מקמת היום
ככולו ואם נטמא ביום שלשם לא י'א סותר כלום הא לא שאי
דלמחר לך דם ממא לא קמא דרבי איצטור סבר לא דלמחר'
מקמת היום ככולו דהכי קא ממתינין קסבר רבי איצטור מקמת
היום ככולו מכלל י' דתנא קמא דר' איצטור סבר לא אמרינן
מקמת היום ככולו: **אלא לבר פדא**. דלמחר אין עיקר נמירות
אלא כ"ט יום אמאי סותר הא ויניטמא אחר מלאך נמי מר:
אמר

עולה לו לנזירות אחת שגדר אלב לז' נזירות כמו בסיפא שעולה תחילת
נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אחא לאשמועינן דאס גילה יגלה
שליש א"י וצריך לומר לבר פדא נמי אחא חידוש בסיפא מאי דלא ש
שמיס להתחילתה נזירות שני התחיל ליוס ל' אחר תגלחת ראשונה
היו שלשים ואחד להסתלת נזירות שני ואע"ג דלא אמר' מקצת היום
היום מהני להסתיל נזירות שני מידי דהוא אקיצבל נזירות עליו בחד'
חידוש דבר דקד' כשאני עסוק בנזירות ויניכר לכל נזירותיו ואי היו
ללא יעלה דלאוני יניכר [קמ"ל] = א"י גילה ליוס ששים ספר אחד היא
ששים חסר אחד יצא בשלשם ארבע מתנא ניהא. פירוש שגמלא
היתה ביום ל' וכן תגלחת שניה שהיתה ביום ששים ספר אחד היא בזיווי
לאלדבריו ולומר שיום ל' עולה לו מן המניין כלומר לכאן ולכאן אללא
הלאריך ולתן עטס לדבריו ^(ז) [עיוס ל'] עולה לו מן המניין לא ודאי
למאורייתא אללא כי"ט יום ^(ח) ארבע בר פדא ^(ט) אנה נמי אהא פירוש
עולה לו מן המניין דמשמע דעולה לו למניין אחרון כלמלא דאין עולה
ולכאן: **נמנא** יום ^(י) סותר הכי בשלשם ארבע מתנא ניהא. פירוש
מתנא אליצא דמתא קמא דמקצת היום ככולו אס כן כי עשה מקצת
היום ככולו היינו לענין תגלחת והבאת קרבנותיו דאס גילה ביום שלשים
קרבנותיו לא אמרנא מקצת היום ככולו להחשיב כגמלא ביום ששים
נזירותיו שגזירה אס תאמר תקיף לרב מתנא נמי הלא לענין דהבאה
ואחד סותר ל' יום ואחאי והא נשלס נזרו אפי' לרב מתנא ולא יספא
דנטמא ביום שלשים דקותר הכל מדין תורה וסיפא דקמי נטמא
הכי דרבנן מפני שיום מאלא ואחד שזהו יום הבאת קרבנותיו וגזירנן
בזל שלשים יום למפרע מדין תורה והמשאכל לרב מתנא ניהא צין רישא
אקו יום שלשים והכי משמע לקטן דקדמא' נטמא לל' ואחד סותר הלא
[שנטמא [ביוס] שלשים ובין] שנטמא ביום מאלא ואחד הרי נשלס נדר
צריך לנהוג נזירות ל' יום כדלמרי' לעיל לבר פדא דסוף סוף נטמא יום
אמר לן בר פדא סיפא דקמי' יתכן ר"א צוומר אלא סותר אללא נטמא
צוומר ל' סותר מלא ^(י) שאין ליה להציב קרבנותיו עד שטיהר שנטמא
שצעה שאסור לשמות ציין וליתומא למתים עד שיציא קרבנותיו ואס
בציורא ליה דמדרי' אליעזר משך נזירות כ"ט יום הכי נמי לרבנן דצד
אללא שצעה ולרבנן שלשים והאי דקותר שלשים לרבנן אינו אללא נמי
דאמר שלשים יום שלמים ואי דואל סותר הכל לכ"ט דהא נטמא
והיהאל דלקטן נטמא יום מאלא ואחד דקותר שלשים צריך לרמות
לא הא לא קיימא לא דאס לא יספור שלשים כשנטמא יום ק"

פרק ראשון נזיר

ו. המסעות דאע"ג (חדשה) בסיפא דקמתי ואם גילח הראשונה ליום שלשים מגלח השניה למחילה ליום ששים אלמלא דסוף יום שלשים עולה לו למנין מירות שמי ומקמתי יום חשבי כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לבר פדא דלא אמרי מקמתי יום ככולו

בסוף מזירות וחשניז"ן ליה כהנס
מקבל מזירות בחצי היום הא לא
חשיז חידוש למקשה דפשיטוס אהנס
מקבל מזירות בחצי היום אומשי
קד"א ה"מ"ן שלא היה עסוק במזירות
תחילה ויביר לכל מזירותיו אכל הכא
דנכס מזירותיו עד חצי היום אימר
לא יעלה לו דליתו יביר מזירות
קמשנען לו דלפי הכי עולה לו לנפא
ולכאן: **הגה"ה** אמר ד"ר סיפא
מסייעא ואם גילתה הראשונה ליום
שלישים מנצח השנית ליום ששים
אלמלא דמשך המזירות כ"ט יום ולכן
אמרן דשדיעבד אלא גילתה להשלושה
ביום שלשים ילא ורישא דלכתחילה
צריך לגלח ביום שלשים ואחד נעשה
כאומר שלימים ומדרבנן צעלמא
דגורין סתם מזירות אטו היכא דאמר
שלימים דלא צריך לגלח לשלישים ואחד
דשני נמי ארישא:

פסוק **מחנה קשיא סיפא**. דקמתי אס גילה ראשונה ליום שלשים
אלמלא דביוס שלשים מתי לגלוהי: אמר לך רב מחנה קשיא
יום שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א' הכי דיוס שלשים י' ש לומר
הראשונה שלשים יום דילא מירוש דמקצת היום ככולו ועולה לו
מקתו לחיות ראשונה הלכך מיר' דיעבד דא' ולכתחילה בעינן
ל'א יום (שלימים) דמשך מירות שלשים יום כדשני נמי ארישא ומה
שמגלה השניה לכתחילה ליום ששים משום דסוף סוף עולה להחלת
מירות שני מיד דהוא ארסדס מירות בחצי היום וגמלא דיוס
שלשים הויא להחלת מירות שני הלכך מגלה השניה להחלת יום
ששים ופירא לרב מחנה מתי קמ'ל מנא דלמיר מקצת היום ככולו
הא מרישא שמעינן ליה דקמתי מי שאמר הריני מיר מגלה יום
שלשים ואחד ואס גילה דיוס שלשים יא מטעם דמקצת היום ככולו
לרב מחנה ומשני דמרישא שם שמעינן אלל דמקצת היום שלשים
שלשים יום לטקו מירות ראשון לכאן ולכאן [אלל] ואס חאמר לרב פדא
ושונה יום שלשים דיאא הא ברשא קמתי לה כדדיא אס גילה יום
י' מרישא דקמתי אס גילה הראשונה ליום שלשים דמגלה השניה ליום
מ'ל דאותו סוף היום עולה למנין מירות שני נמלא כי יום ששים
כולו לרב פדא דיוס שלשים להשלים מירות מעבר מירוש הוא דמקצת
היום ככולו עולה לו יום שלס והא לא שמעינן מרישא ויאכל קצת
נמא ככולו כחחילת מירות אלל הכא דנהג מירות עד ח' היום אימא
יום ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן: **הג' א** יגיא יום
יך לאשמעינן ולומר דיוס ל' עולה לכאן ולכאן שאיר מגלחת ראשונה
א' שמאלא * הנמירות יום ל' * עולה לכאן ברשא ולכך קריך ליתן טעם
בדבר פדא למי ל' הא אמרי' מנא שך מירות כ'ט יום וגולה לו למנא
ל' מגלחת היתה דיוס שלשים ופשיטא דיאא כדיעבד כיון דלא בעינן
י' כלומר מנא אמי מדקדק דמשך מירות כ'ט יום דקמתי דיוס שלשים
ינין ראשון כדמר דריון דמנא מיקל בו לא כך להחשיב יום שלשים
ש' בטעמא בתוך מור וקסא ולרב מחנה מי יחא לא אמרינן עייל ולרב
שלס יום* מירותו ולי' יא יסבור אלל [ו'] ויש לומר י' אמרי' מקצת
דיעבד יא אס לא נטמא אלל בטמא דיוס שלשים קודם מגלחת והבאת
יום ואחד אלל ודאי נטמא מור וסותר הכל כיון דלא שלטים כל
דפרקא אלל הריני מיר אמא אס* נטמא יום מנא סותר הכל מנא
ל' אלל * דמן מור דהי' קמא שכלל לרב מחנה יחא י' רישא
ס מנא ואחד דקאמר דסותר שלשים יום אע"ג דכבר נשלס נדרו
יו יום שלשים דקסם מירות שהוא מגלחת¹² מן המורה דהסם סותר
יון סיפא דפרשית * ונראה דיוס שלשים אמר נמי סותר כל שלשים
יון אלל לרב פדא קמ'ל י' סיפא אמא סותר שלשים יום בין
גמיר ודוקא לו לומר דני נטמא דיוס שלשים סותר מדרבנן מדרבנן
ס"א לא היה ראוי לגזור אטו נטמא יום ל' כיון דהיא גופא דרבנן ומשני
פ' אינו סותר כלל למפרע מור דהא השלים מור כ'ט יום וכי נטמא
זו שצריך להיות שלישי וצבועי להביא קרבנותיו בטוהרה והיינו סותר
מור אמרי' דה פדא שציק רבנן ועבד כד' דלמיר ויש לומר דבר פדא
סותר מירות כל פדא שחשקן דפלגי אלל כמסירה אלל* אינזור מור סותר
רבנן בעלמא דגזירה מדרבנן היכא דלמיר מירות סתם אטו היכא
בתוך ימי מור ורבי אינזור לא גזר לכך אינו סותר אלל שצבה
בבר פדא ולומר דהא נמי דרבנן היא וכולה חד גזירה היא דאי
ינזור לומר כמו כן שלא יסבור שלשים כשנטמא דיוס שלשים:

סָבֵר

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נממא יום
שלשים. ונראה דיום ל"א
וב'. עי' לקמן י"ד ע"ב
תד"ה לוקה ודף טז ע"ב
תד"ה נממא :

הגהות התוספות

1. צ"ל אחריו. 2. צ"ל
- והבא חשביו. 3. מידות
- דיוס שלשים מנחות.
4. צ"ל דאס גילת הראשונה
5. מידת מים.
6. צ"ל דיוס חור.
7. צ"ל וסוף דיוס לחמלת
- מירוש שני דהיינו לכאן
- ובכאן לא חשביון עליון וסוף
8. צ"ל שחמלת. 9. צ"ל
- יוס מיום שגילת בו כ"ר.
10. מידת מים מנחה.
11. צ"ל יוס ותיבת יוס
12. צ"ל יוס
13. מנחת. מידת דקלמר
- מנחה.

פי' הרא"ש

[illegible]

סתם נזי' כ"ט יום מדאורייתא אמאי סותר דפשיטא דנזיר שהשלים נזירותו ואחר מלהביא קרבנותיו שאינו סותר אם נטמא:

מסורת הש"ס

ואליעזר אבל כסופא איירי כשנדר צפירות שלשים אל לא היו נמי סתת
שלשים דקותר שלשים כדדדייה נמי איירי קהל דוזת מורת המור: **וְשֵׁשֶׁ**
קדקדוש יהיה גדל פער ואין גידול פחות משלשים יום כמנין **וַיְהִי**:⁵
משלשים יום ועד פער חסר א': **לָאוּ רָב מִתְנַהֵג כְּרִבִּי יִאֲשֹׁר**
הדייטן כ"ט יום: אמר לך רב מתנהג דכו"ע שלשים כותיה:⁶ דרבי יאש
ויתן סבר ככל דוכמין עד ועד ככל ולא אינטירן דראש די
וַיֵּאמֶר שבת. שהשבת ממלא השבוע **מִי** איבא חסירותא.

